

(דף סה ע"א) ביה אינון, וה' עלאה בד נחתא לגבי צדיק, ועירא אתקריאת, ואף על גב דאתוון השמא קדישא ביה פליקן, סתימין אינון ביה, ובגניניה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליריאו ובירתו להודיעם, ואי סתימין אינון ביה, במאי אשתמודעאן, בשכינתא, דאיהי אספקלריאה דנהרא בד נחית יהו"ה לגבי צדיק לנהרא ביה ודאי, ומנה אשתמודען, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, אי איהו תמן אתקריאת אספקלריאה דנהרא, ובכהווא זמנא פי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידוע (שם כג), ואם יסתלק מצדיק ואשתאר איהו חרב ויבש, מיד אתקריאת אספקלריאה דלא נהרא, בכהווא זמנא אל יתהלל חכם בחכמתו.

ומאן גרים לאנהרא לה, ולאשתמודעא ביה לקודשא בריה הוא, מאן דנטיר ברית, ורוא דמלה זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו (תהלים קיח כ), דא איהי תרעא דצדיקייא, ואית לון רשו לאעלא תמן, ודא איהו מאן דאיהו צדיק, וביה יהו"ה, איהו זכי בשכינתא ונרית לה, וסליק ביה למלכא דאיהו עמודא דאמצעייתא, דאיהו מלה, ואיהי מלכות דיליה, ורוא דמלה ועמד פלם צדיקים לעולם ירשו ארץ (ישעיה ס כא), ודא איהו שכינתא דאתמר ביה (שם סו א) והארץ הדום רגלי.

ושכינתא איהי צינרא דעלאין ותתאין, פל דינקנין דספירן וכל שמחן דלהון ביה אינון מצניירים, ובה אינון גליפין נשמתיין ומלאכין וחייון קדישין, ובה גליפין מה דאתמר בהון (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, והא שכינתא איהי יחודא דקודשא בריה הוא, איד גליפין ביה דינקנין דלתתא דלאו אינון מצניאיותה, אמר ליה רבי, למלכא דאיהו יתיב בהיכליה, וכמה בני נשא עאלין למחזייה, מנהון מסתפלין בלבושין, ומנהון בגופין, ומנהון מסתפלין בעובדו, ובנדאי בעובדו אשתמודע מאי ניהו מלכא, דלבושין איהו משתני בהון לכמה שנויין, ולבושין דאיהו לבוש בצפרא לא לביש ברמשא, ולבושין דלביש יומא חדא לא לביש יומא תננא, והכי בכל יומא וירחא ושטא ושבתא וימין טבין אשתני בלבושין.

בגוונא דא שכינתא פמה לבושין אית לה, דמנהון פרא קודשא בריה הוא פרסיין (נ"א פרסיא), ומלאכין וחייון ושרפים, ושמיא וארעא, וכל מה דברא בהון, וכל ברין דברא מאלין לבושין דילה, רשים לון פלהו ונליה לון בלבושאה, בגין לאסתפלא מינה בכל ברין לרחמא עליהו, ורוא דמלה וראייתה לזפור ברית עולם (בראשית ט טו), וראייתה פאלין לבושין דאינון נהירין בכל (ברין) זמנין דישראל נהרין לון בעובדין טבין, ובגניניהו קודשא בריה הוא רחים עליהו.

ואי עבדין עובדין בישין, איהי אתלפשת לבושין אחרנין אוכמין, דבהון רשימין פל אינון מארי דינין דאתקריאו לילות, למידן בהו לעלמא, ובכהווא זמנא איהי אמרת (שיר א 1) אל תראוני שאני שחרחרת, ובגין דא אלין מסטרא דלבושין אינון גליפין ביה, עלאין דאינון מלכין ושלטין על תתאין, ומלאכין (נ"א ומלכין) אתקריאו מסטרא דמלכות, ומסטרא דגופא אתקרי חסד דרועא ימינא, גבורה דרועא שמאלא, גופא עמודא דאמצעייתא, נצח והוד תריין שוקין, צדיק אות ברית, והא אוקמוה.

ואיהי צינורא דבלהו, ומלגנאו מינה דאיהו תקונא דגופא נהיר קודשא בריה הוא דאיהו יהו"ה, פנשמתא בגופא, לגו מפלא ההוא דאחיד פלא וקשיר פלא, דלא אתרמיז בשום רמיוז, וכלא אתרמיז בשכינתא, דאתלבישת בלבושין דבהון מצויירין כל ברין, איהי אתקריאת בכל שמיהן, ואיהי דמות ארבע חיוון בלבושא, דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון, ודמות אדם להנה, דא רשימו (דף סה ע"ב) דעשר אתוון, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק לחושפן אדם, דמות אדם ודאי דא שכנתא דאיהי דיוקניה (נ"א דיוקנא דאדם) ועלה אתמר (כמדבר יב ח) ותמונת יהו"ה גיט, ודאי מסטרא דלבושא, אבל מסטרא דגופא איהי יחודא דעמודא דאמצעיתא, איהו (נ"א איהו) חותמא מסטרא דגופא, ובגין דאיהו חותמא, אמרת שכנתא לגבי יהו"ה דאיהו מלגנאו, (שיר ח ו) שימני כחותם על לבך, דאף על גב דאנת תסתלק מני בגלותא, חותמא דילך אשתאר עמי, וכלא אתעדי מני לעלם.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, אימא לך קרא דאוליפנא פגונא דא שימני כחותם על לבך, שימני חותם לא פתיב אלא כחותם, אמרת שכנתא רבון עלמין, שימני כחותם, פההיא רשימו דחותמא דילך, דאף על גב דחותמא אשתאר ביך, רשימו דיליה בפתקא איהו, ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין ותתאין, פגונא דמלפא דאיהו בשרא ודמא, מאי דרשים בפתקא, רשימו דיליה דחותמא בידיה הוא, ואף על גב דחותמא בידיה אשתאר, הכי דחילין מרשימו דחותמא, כאלו הנה מלפא, על אחת כמה וכמה אי הנה חותמא.

שימני כחותם על לבך, וכי מאן חמא (נ"א שוי) חותמא על לבא, אלא אלין תפלין, דאינון רצועין דלהון תליין על לבא, ואלין תפלין דרישא, ותפלה דיד דאיהו בשמאלא לקבל לבא, ודא איהו כחותם על לבך, וכחותם על זרועה, תפלה דיד, דאינון רשימו דשמא קדישא, דאיהו י' קדש לי כל בכור, ה' והיה פי יביאה, ו' שמע ישראל, ה' והיה אם שמוע, ומההוא רשימו מזדעזעין אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יהו"ה נקרא עליה ויראו ממה, והכי אוקמוהו שם יהו"ה אלין תפלין דרישא.

שימני כחותם דא אות ברית מילה, ואות דימין טבין, דאיהו רשימו דשמא קדישא, פגונא דא (שם ל יב), מי יעלה לנו הישמיה, רישי אתוון (נ"א תבין) מילה, וסופי אתוון יהו"ה, מאן דנטיר האי רשימו, כאלו נטיר שמא קדישא, ומאן דמשקר בהאי רשימו, כאלו משקר בשמא קדישא, דהאי אתקרי חותמא דגושפנקא דמלפא.

דכל בר נש דנטיר האי רשימו לתתא, דאיהו אות ברית, אות שבת, אות תפלין, אות דימין טבין, איהו רשים וחקיק לעילא, ונהיר לעילא, ומניה מזדעזעין עלאין ותתאין, פמה דאת אמר (שם כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יהו"ה נקרא עליה שם יהו"ה ודאי, דא ההוא רשימו דאות ברית מילה, ואות דתפלין, ואות דשבת וימין טבין, ומאן דמשקר לתתא ביה, אתעבר גליפו דיליה מלעילא, כההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין עלאין ותתאין.

שימני כחותם דא נשמתא, דאיהו רשימו דילה גליפא לעילא, כמה דאוקמוהו בייעקב, דיזקנו
של יעקב חקוקה בכסא תפודה, דכל נשמתין דאינון גזירין מתמן, גליפו דלהון איהו חקוק
לעילא, ורשימו דלהון לתתא, וזהו גליפו דלעילא איהו חותם, ורשימו דלתתא רשימו דחותם,
ומיד רשימו דגליפו דנשמתא איהו לעילא, ורשימו דילה לתתא, אתמר בה (בראשית כח יב) והנה
מלאכי אלהים עולים וירדים בו, סלקין לעילא ומסתפלין בדיוקנא דנשמתא דנהרא בההוא
גליפו ומזדעזעין מניה, נחתין לתתא ומסתפלין ברשימו דההוא דיוקנא דלתתא, וחזאן דלא
אשתני מדיוקנא דלעילא ודחלין מניה.

שימני כחותם דא צלותא, דבה איהו חקיק ורשים ח"י עלמין, בתמני סרי ברכאן דצלותא, ודא
איהו רשימו דחותמא בפתקא, דאיהי אורייתא, גליפו דאתנון דחותמא דא צדיק ח"י עלמין,
חותמא דא עמודא דאמצעיתא, דאיהי קריאת שמע, והנה מלאכי אלהים עולים, בזמנא דאיהו
זקף בשם סלקין עמיה.